

6. Студентські гуртки / [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://geobud.kpi.ua/content/студентські-гуртки>
7. 1950-1960: Організація навчання та науково-дослідної роботи в інституті/ [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://kpi.ua/history-education_1944-1960
8. 1970-1975 [2]: Виділення в навчальному процесі самостійного навчально-виховного напрямку/ [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://kpi.ua/history_1970-1975_2

ІСТОРІЯ СТВОРЕННЯ ЛІФТІВ: ВІД СТАРОДАВНОСТІ ДО СУЧАСНОСТІ

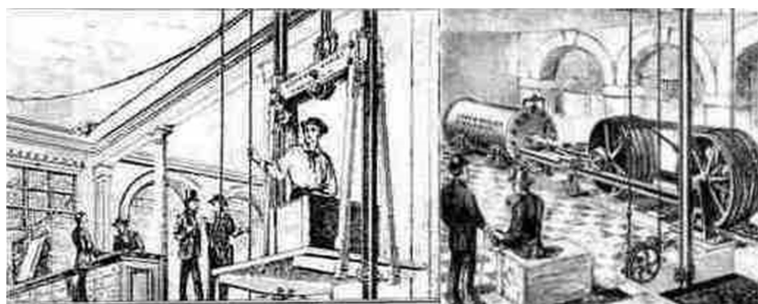
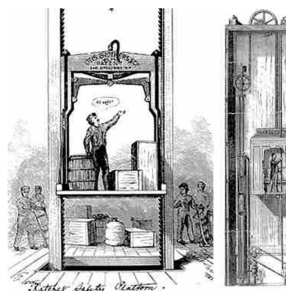
Башловка Є.А., Кірієнко О.А.

*Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
Україна, 03056, м. Київ, пр-т Перемоги, 37,
e-mail: l.kiriencko@gmail.com*

Ліфт представляє собою підйомний пристрій, який є невід'ємним елементом будь-якої багатоповерхової споруди. Протягом багатьох тисячоліть людство прагнуло створити надійний підйомний механізм. Найпершими, хто втілював цю ідею в реальність, були стародавні єгиптяни. Подібний пристрій був їм необхідний у процесі будівництва славнозвісних пірамід для фараонів. За своїм зовнішнім виглядом ці ліфти являли собою підйомні пристрої, оснащені колесами з жолобами, лебідками з барабанами, а також мотузкою. У Стародавньому Римі існували найпростіші моделі підйомних механізмів, які переважно застосовувались для підйому гладіаторів і хижаків на арену Колізею. Такий ліфт, як згадується в працях давньоримського архітектора Вітрувія, був створений ще Архімедом у 236 р. до н.е. Головною особливістю ліфтів, винайдених у Середньовіччі, було застосування природної сили тварин.

Ліфти французьких міст від 1203 р. приводилися до руху за допомогою віслюків. Із середини XVI ст. підйомний пристрій з'явився в Монастирі Святої Катерини (Франція). Починаючи з XVII ст., ліфти почали оснащувати спеціальними системами блоків і важків, завдяки чому здійснювався рух вгору і вниз. Одним із прикладів такого ліфта був винахід Велайра, який отримав назву «літаючий стілець», він був встановлений біля одного зі славетних французьких палаців (ззовні). У 1743 р., під час правління Людовика XV, у Версальському палаці був встановлений достатньо зручний і надійний ліфт, який вже нагадував сучасні моделі. Щоправда, він відрізнявся значною громіздкістю, до руху його приводили слуги. У 1795 р. славнозвісний винахідник Іван Кулібін запропонував гвинтові підйомні та спускні крісла, одразу такий механізм знайшов своє місце в палацах Царського Села, Зимовому Палаці, фільварку Кусково, Архангельському – вже від 1816 р.

Найперший ліфт, який функціонував завдяки паровому двигуну, з'явився в Америці у 1800 р. за ініціативи одного із власників вугільної шахти.

Технологія парових підйомників швидко стала популярною. 1835 р. ліфт, оснащений паровим двигуном, з'явився на одній із фабрик Англії. Згодом парові ліфти активно почали використовуватися в Англійському Королівстві та в Сполучених Штатах Америки.

У 1845 р. видатний винахідник Вільям Томсон запропонував перший у світі гідравлічний ліфт, який виявився більш досконалим і технологічним, ніж паровий. Знаменитий американський винахідник Елайша Грейвс Отіс у 1852 р. вперше у світі створив особливий ліфтовий механізм, оснащений безпечними гальмами. Завдяки спеціальним гальмам – «уловлювачам», при випадковому обриві тросів було попереджено падіння ліфта вниз. Через декілька років почали з'являтися більш досконалі ліфти, оснащені спеціальними гідравлічними підйомниками з використанням рідини під тиском. Ліфт даного типу був встановлений на Ейфелевій вежі в Парижі компанією Roux, Combaluzier & Lerepere. У 1861 р. Отіс запатентував перший в світі електричний ліфт. Ліфти, створені компанією OTIS, завдяки високій якості та надійності користувалися великою популярністю протягом багатьох років. У 1880 р. світ вперше побачив підйомний механізм, який виявився максимально схожим на сучасні ліфти. Розробкою конструкції цього ліфта займався успішний і талановитий німецький інженер, замисли якого втілила у життя славетна компанія «Сіменс і Гальске». Однією з основних особливостей цього ліфта було те, що він всього за 11 секунд міг легко підніматися на 22-х - метрову висоту. Починаючи з 1889 р. такі ліфти почали успішно встановлювати в багатьох нью-йоркських хмарочосах. Замість парових та гідравлічних ліфтів на початку ХХ-го ст. з'явилися надійні та високотехнологічні підйомники, оснащені виключно електричними приводами.

Наприкінці 90-х рр. сталася чергова революція в галузі ліфтобудування. 1996 р. відома фінська компанія KONE представила сучасний ліфт, який зовсім не потребував машинного приміщення і був оснащений особливим безредукторним приводом. Окрім компанії KONE, виробництвом таких ліфтів зайнялася і американська компанія OTIS. Самий перший у світі ліфт, для якого не потрібні були ні машинне приміщення, ні протитяга, був створений фінською компанією KONE у 2007 р. На даний час

основними виробниками високоякісних ліфтів є американська компанія OTIS, фінська компанія KONE, а також швейцарська компанія SCHINDLER.

Література

1. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://servisliftmontazh.ru/istoriya-sozdaniya-lifta>
2. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://retrobazar.com/journal/interesting/1116_istorija-izobretenija-lifta-.html
3. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://altpp.ru/izobretenie-izmenivshie-istoriyu-helovechestva/lift.html>

ІНОГОРОДНІ ВІДДІЛЕННЯ КИЇВСЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Беляєв І.Д., Дімарова О.В.

*Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
Україна, 03056, м. Київ, пр-т Перемоги, 37,
e-mail: iliya2000@icloud.com*

Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського – один із найбільших навчальних закладів України. Цей заклад об'єднує наполегливих та працьовитих студентів, які прагнуть одержати та вдосконалити якомога більше знань про закони навколишнього світу, та висококваліфікованих фахівців – академіків, професорів, доцентів, які допомагають молоді опанувати навчального матеріалу і водночас ведуть активну наукову діяльність. Освітньому процесу і розвитку науки в КПІ сприяє суттєва кількість інститутів, факультетів, лабораторій та наукових центрів, оснащених сучасним обладнанням. Високий науковий потенціал та авторитет Київського Політехна дозволив поширити його досвід передового вишу на інші міста України.

Одним із таких міст є Славутич, де у 2001 р. КПІ відкрив свій філіал. Ідея створення в місті енергетиків системи вищої освіти народилася у зв'язку з необхідністю вирішення ряду соціально-економічних проблем, які виникли із закриттям Чорнобильської АЕС, та необхідністю виведення її з експлуатації. Цей навчальний заклад готують бакалаврів із напрямку «Комп'ютерні науки» за спеціальністю «Інформаційні управляючі системи та технології» та напрямку «Інформатика та обчислювальна техніка». З кожним роком у філії поліпшуються умови для навчання студентів. Забезпечується доступ студентів і викладачів до джерел інформації як основної складової навчання. Достатня увага приділяється виховній роботі зі студентами, розвитку органів студентського самоврядування. У філії активно ведеться науково-дослідна робота. За підтримки компанії «Hewlett-Packard» її